

Toespraak Koos van de Winden gedachtenisviering Kruisherenkapel Uden

Dank je wel dat ik hier vandaag de gelegenheid krijg om te spreken ter nagedachtenis van Koos. Ik spreek in de hoedanigheid van een betrokken vrijwilliger van de geloofsgemeenschap geboorte Johannes de Doper.

Al was Koos helemaal opgegaan in het leven en werken in Brazilië hij beschouwde ook onze geloofsgemeenschap in Montfoort en Linschoten als meer dan een vakantieadres, als hij in Nederland was om even bij te tanken

Het voelde voor hem, zo vertelde hij mij vaak, ook al logeerde hij in Houten als zijn thuisbasis waar hij in het verleden altijd graag kwam
Ook nadat zijn ouders waren overleden bleef het lijntje naar Montfoort altijd stevig en intensief intact
Vanaf de jaren 90 had ik dat genoeg om geregeld contact te hebben zeker op momenten als hij bij Nico en Annie was kwam ik graag daar op bezoek

Die binding werd in het verleden sterk beïnvloed door pastor Fik de Bruijn die in de periode 1975 tot 1990 in Montfoort werkzaam was en altijd intensief contact onderhield met alle missionarissen en regelmatig wat organiseerde tijdens hun vakanties en hen ook altijd betrok over en weer bij het wel en wee van hun werk

Vanaf de jaren tachtig had ik ook vanuit het bestuur en liturgie frequent contact Koos was ook voor mij een bijzondere man, altijd zeer gedreven
Maar hij was ook zeer geïnteresseerd in de ontwikkelingen van onze kerk

En als je hem dan sprak, voelde je ten diepste hoe betrokken hij zich voelde bij het leed wat mensen elkaar aandoen
Hij was intens vervlochten met de mensen die in de schaduw van de welvaart leefde en zeker Brazilië
wat de laatste jaren in zijn ogen ook erg afgegleden in die zin dat de verschillen tussen arm en rijk ongekend verder zijn gegroeid

Ik hen eens een interview gehouden voor het parochieblad
....en dat recent nog eens op nagelezen, het was bij zijn 50 jarig priesterfeest
Wat we ook in onze geloofsgemeenschap met hem mochten vieren

Hij kon toen uitvoerig vertellen over de ongekende veranderingen in zijn leven
Maar ook van de positieve kant, hoe hij het ervaarde en er in mee kon gaan...
De tijd zijn opleiding was alles nog redelijk traditioneel en behouden en kort daarop kwam het tweede Vaticaanse concilie 1958-1962
voor hem een belangrijk keerpunt, met de bijdrage van kardinaal Alfrink maar ook de visie van professor Schillebeeckx waar hij les van heeft gehad

Hij was zeer begaan met de bevrijdingstheologie uit zuid Amerika
die veel meer opkwam voor de rechten van de armen en zwakkeren

En Koos sprak ook vaak over zijn zorg voor de kerk in onze westerse wereld
die steeds verder vergrijst, de niet aansluit bij de beleving van mensen
de groter wordende afstand van de kerkleiding
naar ons als mensen die op een andere manier in deze maatschappij staan
Maar ook over de rol van de vrouw in de kerk die in zijn ogen zwaar
onderbelicht bleef,

En kon vol passie vertellen over de lokale kleine zelfstandige
geloofsgemeenschappen in Brazilië ... die het vooral zelf moeten doen ...
met elkaar vieren en delen ... en oog hebben voor elkaar
daar wordt betekenisvol mee omgegaan
Ik vond het altijd bemoedigend en hoopvol ... hoe hij er over kon praten

Het werk en leven als preister en missionaris heeft bij Koos
zo vertelde hij bestond voor hen uit drie belangrijke dingen
het samenleven in een kleine woongemeenschap met 4 tot 6 anderen mensen
met de dienstbaarheid en inspiratie aan en voor elkaar.

Daarnaast ook het lesgeven aan studenten, waardoor hijzelf ook altijd
bleef studeren om bij te blijven en in alles merkte je in gesprekken
hij was zeer goed op de hoogte, ook hoe de kerk hier reilde en zeilde

En tenslotte was een belangrijk deel van het werk altijd verbonden
aan een parochiegemeenschap waar hij dienstbaar aan was
om in contact te blijven met de basis
van waaruit je juist heel dicht bij de mensen blijft staan
en met hen kunt optrekken.

Koos was voor mij een mens die getuigde van een groot geloof...

We hebben in Montfoort nog slechts enkele oud missionarissen
Koos was de laatste die ter plaatse bleef de anderen zijn in Nederland
Zijn overlijden sluit een bijzondere tijd af.
In dankbaarheid kijken ook wij terug en zullen Koos
met respect en bewondering blijven gedenken
deze oudere maar o zo eigentijdse missionaris
dat hij mag zijn opgenomen in het licht van de eeuwigheid
en welverdiend mag rusten in een oneindige vrede.

Ben van Blokland